

ПРЕС КЛИПИНГ

23. јул 2012.

НАСЛОВИ

Фирме дугују по раднику 14.000 евра;(стр.2)

Померити рок плаћања ПДВ са 10. на 20. у месецу;(стр.3)

Предузетници: Парафискални намети постали су неподношљиви;(стр.4)

Кркобабић: За 13. пензију - 20.000 динара у четири рате; (стр.5)

Приватизација бања тапка у месту; (стр.6)

Највише радних места остало у НИС-у, Меркатор-у, Електровојводини...;(стр.8)

Овера књижице не решава проблеме;(стр.9)

ИПА фондови под српском палицом; (стр.10)

Бурно и у Позоришту на Теразијама;(стр.10)

Фирме дугују по раднику 14.000 евра

С. БУЛАТОВИЋ

Предузећа дугују држави, страним и домаћим банкама, запосленима, па и међусобно, астрономске износе. Ланац потраживања, према грубим прорачунима, могао би да тежи 30 милијарди евра

САМО 500 највећих пореских дужника држави, на име пореза и доприноса, дугује 360 милијарди динара. Са укупним потраживањима Пореска управа још не излази, а недавно су се чуле процене да је реч о 700 милијарди динара. Већина иде на „терет“ предузећа. Послодавци још дугују једни другима, па банкама, својим запосленима и на крају комуналним предузећима. Читав ланац потраживања, према грубим прорачунима неких економиста, могао би да тежи и читавих 30 милијарди евра.

У Србији је регистровано око 103.000 предузећа и близу 219.000 предузетника. Када би се овај дуг поделио на равне части, свако би био задужен за враћање око 93.000 евра. Уколико би овај дуг расподелили на сваког од 2,1 милиона запослених у Србији, колико се процењује да их има уз пољопривреднике, сваком би „припало“ око 14.000 евра. Ова игра бројки, баш као и стварност, показује да је део ових потраживања, пре свега државних - ненаплатив.

ГДЕ СУ ПЛАТЕКОЛИКА су дуговања предузећа према радницима, нико не зна. Извештавање банака о уплати пореза и доприноса, међутим, открива да је само за пола месеца (којих?) чак 74.000 послодаваца својим радницима остало дужно плату. Они су уплатили само 6,1 милијарду динара доприноса. А права енигма је колико је фирми које немају ни за плату, нити за доприносе.

Кренимо од пореских дугова. Анализа Пореске управе је утврдила да је око 92,5 одсто, од 360 милијарди динара дугова 500 највећих неплатиша, немогуће наплатити. Њега иначе у највећој мери чине камате - чак 242 милијарде динара. А потраживања су недостижна, јер се 188 предузећа налази у стечају, 124 фирме су избрисане из регистра Агенције за привредне регистре, а 93 предузећа се налази у реструктурирању или приватизацији.

- Код фирми у стечају забрањено је покретање поступка принудне наплате - објашњавају порезници. - Проблем је што и код фирми у реструктурирању не постоји могућност наплате. Годинама се то решавало тако што држава повеже стаж запосленима. Уставни суд је оценио да више не може тако да се ради.

Највећи део дугова српских предузећа чине кредити. Према последњим подацима, укупан износ позајмица, и од домаћих и од страних банака, је 19,7 милијарди евра. У односу на исти период лане, повећан је за 202 милиона евра. Са повећањем зајма повећало се, у случају домаћих кредита, и кашњење у отплати. Око 15 одсто предузећа је крајем 2011. пробијало рокове, а последњих дана јуна у доцњи је 16 одсто њих. Код предузетника је нешто мањи скок. Крајем 2011. каснило их је 12,5 одсто, а сада - 13,1 одсто.

Нимало занемарљив део ланца потраживања су и међусобни неизмирени рачуни међу фирмама.

- Ако се посматра по билансима предузећа, међусобна потраживања износе 340 милијарди динара - каже Драгољуб Рајић, из Уније послодаваца. - Али ту се воде многи стари дугови, тако да су реално дугови између 180 и 200 милијарди динара. Фирмама дугује и јавни сектор и наша анализа из маја показује да само локална комунална предузећа нису платила 53 милијарде динара обавеза. И привреда дугује њима око 80 милијарди динара. Али највећи део потиче од предузећа у стечају и реструктурирању. Зато они који плаћају, дају и до 300 одсто више од грађана. Држава фирмама у реструктурирању измирује губитке, исплаћује им плате. То је неодрживо. Држава мора да размисли и пресече шта ће са њима да ради. Они су највећи корисници субвенција и ту су могуће уштеде у буџету.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/334413/Pomeriti-rok-placanja-PDV-sa-10-na-20-u-mesecu>

Померити рок плаћања ПДВ са 10. на 20. у месецу

Тањуг

Директор Пореске управе (ПУ) Србије Драгутин Радосављевић предложио је да се предузетницима изађе у сусрет тако што ће се плаћање пореза на додату вредност (ПДВ) померити са 10. на 20. дан у месецу, и то у наредних пола године.

Радосављевић је рекао како сматра да би на тај начин привредници били растерећени, а држава не би остала ускраћена за приходе, што се може догодити уколико би ПДВ био наплаћиван после продаје, а не на фактурисану (обрачунату) робу.

- Месечни приход од ПДВ је између 35 и 38 милијарди динара и он је најзначајнији у буџету Србије. Уколико би се ишло са мером да се наплати ПДВ по намиреној фактури, створио би се јаз у буџету за неких 100 до 120 милијарди динара - мишљења је Радосављевић.

Радосављевић је упозорио да су у Србији рокови плаћања робе у просеку око четири месеца а у неким случајевима и дуже, што значи да би се на приход од тог пореза чекало исто толико месеци, "а Србија то себи не би могла да дозволи".

Предлог је да се законом дефинише да рок за плаћање ПДВ који је 10. дана у месецу за фактуру из претходног месеца помери наредних пола године на 20. дан у месецу, а затим после наредних пола године на 30. у месецу.

Тако би се, мишљења је директор ПУ, за две године дошло до тога да је наплата ПДВ два месеца по испостављеној фактури, што би олакшало привреди начин пословања, а држава не би "осетила" минус у каси и лакше би поднела период пролонгирања.

Радосављевић је рекао и да није уверен како би повећање стопе ПДВ са 18 одсто 20 или 22 одсто довело до повећања прилива у буџету.

- То не гарантује да ће и приходи од ПДВ, као најиздашнијег пореског облика, бити за толико процената већи. Смањиће се куповна моћ становништва. То ће утицати на стандард, инфлацију. Дакле, биће прихода, али не у мери у којој се то очекује - оценио је Радосављевић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/334399/Preduzetnici-Parafiskalni-nameti-postali-su-nepodnosljivi>

Предузетници: Парафискални намети постали су неподношљиви

Тањуг

Предузетници очекују да ће нова влада испунити обећање и укинути парафискалне намете који оптерећују њихово пословање. Те су дажбине, како тврде, када се узму у обзир општи услови пословања, "постале неподношљиве".

Председник Скупштине Заједнице предузетника у Привредној комори Србије (ПКС) Мирослав Миладиновић казао је како се нада да постоји политичка воља да проблем сувишних намета привреди буде решен.

- Локалне самоуправе су злоупотребиле Закон о локалним таксама тако да су их подигле на такве износе који доводи предузетнике да размишљају да ли да сутрадан уопште отвори своју легалну радњу- навео је Миладиновић.

Миладиновић мисли да су и предузетници помало криви за ту ситуацију, "јер нисмо одмах заузели став да са локалном самоуправом договоримо ниво тих такси. Мој град Крушевац је добар пример, јер комунална такса и остали намети нису повећавани три године- рекао је он.

Миладиновић је навео да је та политика, резултат преговора и договора са надлежнима у тој општини.

- Сигурно треба инсистирати на томе да се промени Закон о финансирању локалне самоуправе. Било је говора о томе са досадашњим премијером Мирком Цветковићем да дође до неких промета. Међутим, треба бити реалан и признати да се код нас то тешко мења, нарочито уколико се долази до великих прихода, онда је тешко одрицање од тог новца- указао је Миладиновић.

Миладиновић, истовремено мисли да је смањење и укидање појединих такси "мач са две оштрице".

- Мислим да људи у локалној самоуправи и на републичком нивоу, не размишљају колико на дневном нивоу због тих парафискалних намета изгубе предузетници, јер су то намети, поред осталих дажбина које већ имамо, једноставно постали неподношљиви- навео је Миладиновић.

Аутопревозник Душан Перић из Београда је рекао да су парафискални намети у овом моменту изузетно велики, чак и много већи него званична издвајања за државну касу.

Поступци појединих локалних самоуправа у вези висине неких такси, "немају везе са здравим разумом", тврди Перић.

-За једно обично истицање фирме једном обућару наплате 120.000 динара годишње. Тај исти обућар месечно даје држави за пензионо, социјално осигурање негде око 130 до 140 евра и ако се на то дода месечних 100 евра за фирмарину, види се о којим износима је реч- навео је Перић.

- Ми смо од једне симболичне накнаде, направили прави бизнис - оценио је Перић и навео да се овај намет у великој мери разликује од пореза који је под контролом државе.

- Довољно је да сазову Скупштину локалне самоуправе и да по ономе колико њима треба разрежу висину такси - тврди Перић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/334411/Krkobabic-Za-13-penziju--20000-dinara-u-cetiri-rate>

Кркобабић: За 13. пензију - 20.000 динара у четири рате

Тањуг

Пензионери са мање од 15.000 динара месечно, до краја године могли би да приме први део 13. пензије која ће се, према најавама, исплаћивати квартално и износити укупно 20.000 динара.

Процењује се да би државу то могло да кошта између 70 и 80 милиона евра.

Председник Партије уједињених пензионера Србије Јован Кркобабић, који ће у новој влади највероватније бити задужен за ресор социјалне политике и запошљавања, подсетио је да је 13. пензија предвиђена коалиционим споразумом.

- Коалициони споразум предвидео је 13. пензију која ће бити исплаћена у четири рате од по 5.000 динара пензионерима чија су месечна примања мања од 15.000 динара - навео је Кркобабић и напоменуо да ће исплата почети када се изабере влада и створе технички услови.

Он је казао да је реч о продуженом социјалном програму који је покренут у Београду, а који ће

бити примењен у целој Србији, будући да су се око тога сагласили сви коалициони партнери и да споразум потписан.

Да ли ће пример Београда, који пензионерима са малим примањима већ исплаћује 13. пензију, следити и друге локалне самоуправе зависи, сматра Кркобабић, од средстава, али пре свега од политичке воље.

- Свако према својим могућностима, али пре свега је важна политичка воља. Не ради се само о исплати 13. пензије, већ о целокупној социјалној политици, која подразумева и отварање дневних боравака и домова за старе, уводјење геронто домаћица... - закључио је председник ПУПС-а.

Према подацима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање за мај 2012. године, исплаћено је око 1,6 милиона пензија - у категорији запослених и самосталних делатности најнижи износ (12.645 динара) и мање од те суме примило око 34 одсто пензионера.

Најнижа примања у просеку 9.706 динара имају пољопривредни пензионери. Већина њих прима око 9.900 динара, док нешто више од 3.700 добија мање од 5.000 динара месечно.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/privatizacija_banja_tapka_u_mestu.4.html?news_id=244660

Шта се дешава са продајом лечилишта у Србији

Приватизација бања тапка у месту

АУТОР: Љ. БУКВИЋ

Београд - Док се до краја не рашчисти власничка структура у бањама широм Србије приватизација лечилишта ће тапкати у месту. Бар засад је тако. Држава је жарко желела да пронађе стратешке партнере који би били спремни да уложи у бање у нашој земљи, али питање је да ли ће и шта од свега тога бити с обзиром на то да Србију чека нова влада, али и могућа тужба ПИО фонда који не жели да се између осталог њихова имовина продаје без њиховог одобрења.

У ПИО фонду тврде да је имовина коју имају у бањама Законом о јавној својини јасно одвојена од државног власништва. Управни одбор Фонда недавно је одлучио да покрене и тужбу против државе јер покушава да без њиховог одобрења прода имовину у коју су, према њиховим тврдњама, уложене милијарде евра, а у бање инвестирано најмање 500 милиона евра. Председник УО ПИО фонда Љубисав Орбовић каже за Данас да је на седници пре двадесетак дана одлучено да се покрене спор против државе.

Све је почело још прошле године када је Влада одлучила да посредује између Дунав осигурања и неких фирми које су због неплаћених полиса осигурања направиле дуг од 1,3 милијарде динара. Повод за тужбу је то што је држава одлучила да две бање претвори у друштвени капитал и тако омогући да се Дунав осигурање намири од туђе имовине. Тужба би могла да успори приватизацију с којом се, како тврде у Агенцији за приватизацију, тренутно ништа и не дешава.

У Агенцији кажу за Данас да ниједна бања није приватизована већ само хотели у бањама које су друштвено власништво. „На томе се у Агенцији не ради јер постоји проблем који треба решити на нивоу државе, односно Владе, јер је у већини бања спорна власничка структура“, потврђују нам и у Агенцији.

Србија има 32 бање, а као једини позитивни примери приватизације издвајају се бања Горња Трепча, Луковска и Пролом бања. Владан Вешковић из Удружења бања Србије каже за Данас да се тренутно ништа не дешава у процесу приватизације бања.

- Приватизација здравствених установа није једино решење, нама је неопходна измена закона, односно стратегија бањског туризма. Потребно је да почну да раде хотели који су већ приватизовани, а који не раде - истиче Вешковић.

У Удружењу сматрају да приватизација по сваку цену није добро решење, као уосталом ни стратешко партнерство, јер се инвеститорима тада нуде само оне бање које већ добро послују, док се неке друге, које имају потенцијала, гурају у страну. Вешковић каже да су по старом закону приватизоване Пролом и Луковска бања, а по новом једино Атомска бања Горња Трепча, која је уствари приватизована као друштвено предузеће. „Добра приватизација је једино хотел Извор у Аранђеловцу, док су, на пример, приватизације у Врњачкој Бањи и Сокобањи катастрофа“, напомиње Вешковић.

Пример Пролом бање, коју је приватизовала Планика јесте, према речима директорке Туристичке организације Србије Гордане Пламенац, једини светао пример у том крају. „Све бање треба да средимо за наше људе, па видите какав су заокрет направили хотел на Старој планини и хотел Извор у Аранђеловцу, у коме се годинама ништа није радило и где сам се пре неколико година осећала као у Хичкоковом филму „, истиче Пламенац.

Приватизација бања је на дугом штапу и питање шта даље учинити, чека нову владу. Ова одлазећа је пре четири године дала сагласност за покретање поступка приватизације 13 бања, међу којима и Златибора, Златара, Нишке, Врњачке бање, Сокобање, Бање Ковиљаче, Термала из Врдника, Жубора из Куршумлије и Рибарске. У три бање, Врњачкој, Сокобањи и Бањи Ковиљачи био је покренут поступак избора приватизационог саветника, али је пропао јер нико није испунио услове. До приватизације ни једне од ових бања није дошло, а држава је потом прошле године одлучила да не приватизује све, већ само вишак капацитета у тих 13 специјалних болница, неких 3.500 лежајева, међу којима и оне Меркуру, Бањи Ковиљачи и златиборској Чиготи.

Искуства других

У Словенији је власништво у бањама приватно, фондовско, државно, општинско, компанијско. У Републици Српској приватизација бања није успела јер су већином у власништву локалне самоуправе, док су бање у Мађарској углавном у власништву државе. Приватизовани су су хотели и ресторани.

Највише радних места остало у НИС-у, Меркатор-у, Електровојводини...

Према истраживању Републичког завода за статистику, стопа незапослености у Војводини је лане износила 27,2 одсто, што је више него у другим деловима Србије. Подаци Агенције за привредне регистре показују да тек петнаестак војвођанских компанија запошљава преко 1.000 радника.

Анкета националног статистичког завода показала је да је стопа незапослености у Србији у априлу 2012. износила је 25,5 одсто, што је за 3,3 одсто више него у истом месецу прошле године. У београдском региону је стопа незапослености била 22,7 одсто, у Војводини 27,2 одсто, у региону Шумадије и западне Србије 24,9 одсто, а у статистичком региону јужне и источне Србије 26,9 процената.

Од нешто мање од два милиона становника Војводине, сталан посао је на крају 2011. године имало њих око 460.000, што је за око два и по одсто мање него у 2010. Ове податке покушао је да донекле оспори покрајински секретар за привреду и запошљавање Мирослав Васин, оценивши да метод којим се до тог податка дошло није најпрецизнији и да војвођанска привредна стварност није баш тако црна.

Како било, чињеница је да у покрајини нема много великих послодаваца - тек нешто више од њих десетак запошљава више од хиљаду радника. То, међутим, и не мора бити недостатак: захваљујући тој чињеници градови у Војводини избегли су транзиционо-социјалне ломове какве су имали, на пример, Крагујевац, Бор или у последње време Смедерево где након одласка "УС стила" око 5.000 радника стрепи за своју будућност.

Највећи послодавац у Војводини је, наравно, Нафтна индустрија Србије, компанија која је и по свим другим показатељима највећа у Војводини и целој Србији. И након драстичног смањења броја запослених током последњих година након продаје руском "Гаспрому", НИС и даље запошљава убедљиво највећи број радника од свих предузећа регистрованих на територији покрајине - њих 9.650. На другом месту налази се трговински ланац "Меркатор - С", са 4.093 радника према подацима Агенције за привредне регистре, али треба напоменути да ова компанија, баш као и НИС, не запошљава све своје запослене само на територији Војводине, већ у читавој земљи. На трећем месту највећих послодаваца у покрајини се налази Електровојводина са 2.487 запослених, а на четвртом Војвођанска банка са 2.095 радника и ту се завршава листа војвођанских компанија које хране више од две хиљаде породица.

У панчевачкој "Петрохемији" запослено је 1.788 људи, у врбаском "Карнексу" 1.761, у "Хемофарму" у Вршцу 1.741, у ДДОР-у "Нови Сад" 1.684, док у "Војводинашумама" у Петроварадину има 1.563 радника, а у ПИК-у "Бечеј" у стечају 1.525 запослених. Следе две новосадске компаније "рођене" у приватном власништву: месна индустрија "Матијевић" са 1.476 и малопродајни ланац "Универекспорт" са 1.282 радника. Листу војвођанских компанија

које упошљавају више од хиљаду радника завршавају "Србијагас" са 1.123 и "Агрожив" из Житишта са 1.095 радника.

На списку предузећа које запошљавају од неколико стотина до хиљаду радника налазе се Ерсте и ОТП банка, "Воде Војводине", "Таркет - Синтелон", "Суноко", "Панонске електране", "Сојапротеин", "Дијамант", "Апатинска пивара", "Карслберг", "МСК Кикинда", "Север" Суботица, "Новкабел", "ФКЛ" Темерин, обе кикиндске ливнице..

Какве су шансе да све ове компаније у наредном период повећају број запослених тешко је рећи, јер није мало оних који тврде да су много веће шансе да радна места буду затворана уместо да се отварају нова.

В. Чворков

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/overa-knjizice-ne-resava-probleme>

Овера књижице не решава проблеме

У апотекама све чешће нема појединих лекова, представници фармацеутских кућа упорни су у захтевима да се одобри поскупљење увозних медикмената иначе може доћи до њихове несташнице, у болницама широм земље од пацијената се врло често тражи да купе неки лек, а у породилиштима од трудница да донесу низ ствари за њих и бебу а списак се протеже на две стране папира, с времена на време појављује се несташница уградног медицинског материјала...

Иако надлежни тврде да здравствени систем функционише без застоја, све чешће се може чути забринутост и здравствених радника и пацијената о томе шта нас чека у наредном периоду јер је јасно да је пара у здравственој каси недовољно да се подмире све потребе здравственог система.

Да забринутост није нереална говоре и конкретни подаци. Каса здравственог осигурања тренутно је лакша око милијарду евра због дуговања послодаваца на име доприноса. О коликој своти се ради говори податак да мањак у каси износи готово половину годишњег буџета Републичког фонда за здравствено осигурање. Да је уплаћен, тај износ би намирио годишње зараде свих 104.500 запослених у здравству, или трошкове лекова на рецепт за три године.

Мање новца у каси РФЗО-а повлачи за собом и друге последице: дугује се велики износ добављачим лекова и санитетског материјала, нема могућности за запошљавање нових кадрова... Све чешће се помиње и неопходност смањивања обима права пацијената на лечење о трошку здравственог осигурања. Наиме, поправљање ситуације неки виде или кроз повећање доприноса или у смањивању права пацијената на лечење о трошку осигурања. Повећање доприноса готово је немогућа мисија јер већ сада, када се плаћа по стопи од 13,6 одсто, све више послодаваца крши закон и не уплаћује га. Држава је у неколико наврата покушавала да уведе ред у ту област, али је увек попустила пред налетом армије људи који нису могли оврити здравствене књижице. Чување социјалног мира донело је урушавање читавог здравственог система и опасност да сви имамо оверене здравствене књижице и поред неплаћања доприноса, а без финансијске могућности да се сви и лечимо.

Буџет РФЗО-а за ову годину износи 205 милијарди динара, од чега ће половина бити исплаћена за плате запослених у здравству, што значи да за лечење сваког грађанина остаје једва око 120

евра. У односу на Хрватску, где се за здравство по становнику издваја око 780 евра, или Словенију, где се издваја готово 1.300 евра, Србија је на самом зачељу. Здравство нам није за дику, али колико пара, такво и лечења. По пројекцијама Пореске управе Србије, наплата доприноса у овој години требало би да се поправи применом контроле наплат пореза и доприноса, а осим тога, наде се полагају и у кораке које ће предузети нова влада и нови министар здравља.

Ј. Барбузан

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1050:IPA-fondovi-pod-srpskom-palicom&catid=9&Itemid=120

ИПА фондови под српском палицом

Државни секретар у Министарству финансија Горан Радосављевић изјавио је да би Србија крајем ове и почетком следеће године могла да добије акредитацију за самостално управљање ИПА (претприступним) фондовима Европске уније. Он је навео да је Србија средином јула послала акредитациони пакет Европској комисији за самостално управљање ИПА фондовима, што подразумева да ће, после акредитације, моћи самостално да управља средствима ЕУ која долазе у Србију. То, такође значи, да ће та средства моћи да, после отварања треће и четврте компоненте, буду током следеће године коришћена и за изградњу инфраструктуре, локалне инфраструктуре, подизање индустријског капацитета, прецизирао је Радосављевић у изјави Тањугу.

Према његовим речима, то је један велики корак и Европска комисија је прејуче потврдила да ће ревизори и финална ревизија бити почетком октобра, односно да ће 1. октобра доћи у Београд, тако да очекујемо да ће до краја и почетком следеће године, Србија добити акредитацију за то. Радосављевић је подсетио да се од око 200 милиона евра, које тренутно Србија користи кроз ИПА фондове, због тога што нема децентрализован систем управљања, више од половине фактички враћа у ЕУ. Након акредитације овог система, комплетна средства ће бити коришћена искључиво за пројекте у Србији, навео је он. Тањуг

http://www.b92.net/kultura/vesti.php?nav_category=321&yyyy=2012&mm=07&nav_id=628325

Бурно и у Позоришту на Теразијама

ИЗВОР: Б92 | НЕВЕНА МАЦАРЕВИЋ

Бура у београдским позориштима се не стишава. [После глумца Атељеа 212](#) и чланови Позоришта на Теразијама побунили су се против свог управника Михаила Вукобратовића.

Они траже што хитнији састанак са градоначелником Београда, Драганом Ђиласом како би се решили проблеми те позоришне куће.

Без подршке већине чланова Позоришта на Теразијама

Секретаријату за културу Града Београда у међувремену је из Позоришта на Теразијама стигао допис са потписима 88 чланова у коме пише:

"Овај допис је спонтана и природна реакција запослених у Позоришту на Теразијама после исхитрене и непромишљене конференције за медије коју је организовао Бранислав Јовић, председник синдиката запослених и Александар Пектовић, председник синдиката музичких уметника, дајући себи овлашћење и легитимитет за такав чин без претходне консултације, обавештавања или сагласности осталих чланова синдиката.

С обзиром да је поменути инцидент изазвао велику пажњу јавности а да су на поменутој конференцији изнети подаци и информације иза којих већина запослених - сталних или хонорарних сарадника, не може да стане, желимо овим путем да се дистанцирамо од читавог догађаја и да својим потписом покушамо да заштитимо како лични тако и интегритет Позоришта на Теразијама".

Синдикалци су одлучни да разговора у кући више нема, једина адреса је први човек града.

„Очекујемо да господин Ђилас који је прошле недеље добио награду као менаџер године у Европи покаже то знање на једном ситном конкретном примеру, где смо ухватили са руком у пекмезу до лаката директора куће”, каже за Б92 Бранислав Јовић из Самосталног синдиката Позоришта на Теразијама. „Имамо изјаве људи, имамо документацију, имамо све. Да ли то Ђиласа занима? Ако за Кокана Младеновића није имао овде за овога има све”.

Поред састанка са градоначелником чланови Самосталног и синдиката музичких уметника, желе одлазак Вукобратовића и што скорије решење горућих проблема.

„Немамо основна средства за рад. Купљени су инструменти који не могу од куће да се носе. Све остало доносимо од куће, гардеробу, хабамо своје сталке. При том за те инструменте не добијамо никакву новчану надокнаду”, каже Ана Рајковић, Чланица надзорног одбора.

„Када смо дошли до ове документације и видели да пара има али не за нас то је заиста било ужасно увредљиво”.

Трећи мандат, неостатак спонзора, неисплаћивање дневница, уговори са самим собом и они о ангажовању већ запослених чланова, преводи већ постојећих текстова и сл... само су неки од приговора незадовољних.

Врата позоришта на Теразијама су до даљњег затворена јер је у току колективни годишњи подмор. Са управником смо ступили у контакт и он нам је кратко рекао да не жели да коментарише њему непознате ствари као ни да води полемику преко медија.

Од 145 запослених у позоришту нешто мање од 130 су чланови синдиката. Ипак не стоје сви они иза изречених ставова. Један део њих потписао је петицију којом су желели да се дистанцирају од ових догађаја и на тај начин како су образложили заштите интегрите куће у којој раде.